

Παρασκευή 18 Μαρτίου 2022

Β' Στάση τῶν Χαιρετισμῶν.

«Χαῖρε, αὐλή λογικῶν προβάτων».

Φωνάξαμε σήμερα πρὸς τὴν Παναγία τό: «Χαῖρε, αὐλή λογικῶν προβάτων». Τῆς δώσαμε μία εἰκόνα πού ἀξίζει νά δοῦμε τί σημαίνει.

«Χαῖρε, αὐλή λογικῶν προβάτων». Τό πρόβατο εἶναι ἓνα ζῶο καλόβουλο, ἀθῶο, ὑποτακτικό, ἥσυχο, εὐαίσθητο καί ἀνυπεράσπιστο. Ἀκόμη καί μπροστά στό μαχαίρι τοῦ σφαγέα μένει σιωπηλό καί δέχεται τὴ σφαγὴ του ἀδιαμαρτύρητα. Κάθε βοσκός προστατεύει τὰ πρόβατά του ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς τους. Τά ἐπιβλέπει ὅταν βόσκουν, βάζει τσοπανόσκυλα γιὰ φύλαξη καί, τό κυριότερο, δέν ἐπιτρέπει νά διανυκτερεύσουν στὴν ὕπαιθρο ἐλεύθερα. Μετά ἀπὸ κάθε κουραστική ἡμέρα τὰ κλειδώνει μέσα στό μαντρί. Μέσα

στήν ασφαλὴ περίφραξη τῆς μάντρας τὰ πρόβατα περνοῦν τὴ νύχτα τους ἤσυχα καὶ ἀκίνδυνα.

«Χαῖρε, αὐλή λογικῶν προβάτων». Τό μαντρί ἔχει μία μεγάλη ἐσωτερικὴ αὐλή. Μέσα σ' αὐτὴν τὰ πρόβατα ἀπολαμβάνουν τὴν ἡσυχία καὶ τὴν ἀσφάλεια. Μέσα στὴν αὐλή γίνεται τό κούρεμα καὶ ἡ καθαριότητα καὶ μέσα στὴν αὐλή λαμβάνουν τὴν τροφή, ὅταν οἱ συνθῆκες εἶναι ἀντίξοες καὶ δέν ἐπιτρέπουν νά βγοῦν ἔξω γιὰ νά βοσκήσουν. Μ' αὐτὴ τὴν αὐλή παρομοιάζει καὶ ὁ ὕμνογράφος τὴν Παναγία.

Ἐμεῖς, οἱ πιστοί, εἴμαστε τὰ λογικά πρόβατα τῆς Ἐκκλησίας. Διαθέτουμε ἐλευθερία, ἀλλὰ σηκώνουμε καὶ τό τεράστιο βάρος τῆς εὐθύνης τῶν ἀποφάσεών μας. Ὅπως τὰ ἄλογα πρόβατα, ἔτσι κι ἐμεῖς ὡς λογικά πρόβατα ἔχουμε ἀμέτρητους ἐχθρούς καὶ διατρέχουμε πολλούς κινδύνους. Ἡ εἰρωνεία εἶναι πῶς μπορούμε κι ἐμεῖς νά ὀδηγηθοῦμε στὸν σφαγέα, χωρὶς νά τό καταλάβουμε καὶ χωρὶς νά

διαμαρτυρηθοῦμε. Ὁ μεγαλύτερος ἐχθρός εἶναι ὁ νοητός λύκος, ὁ διάβολος. Στήνει παγίδες καί παραμονεύει τήν κατάλληλη στιγμή, γιά νά ἐφορμήσει καί νά μᾶς κατασπαράξει, πρῶτα ἐσωτερικά καί πνευματικά καί στή συνέχεια ἐξωτερικά καί σωματικά. Δεύτερος μέγας ἐχθρός εἶναι ὁ κόσμος μέ τό ἀντίχριστο φρόνημά του. Εἰδικά στήν ἐποχή μας τό βιώνουμε πολύ ἔντονα. Ἡ κοινωνία μέ τή νοοτροπία της καί ὁ κόσμος μέ τό φρόνημά του προσπαθοῦν νά μᾶς κρατήσουν ἔξω ἀπό τή μάντρα τοῦ Χριστοῦ. Μᾶς παραπλανοῦν. Μᾶς ὑποβάλλουν τά ἀσήμαντα γιά σημαντικά καί τά ἀνούσια γιά κεφαλαιώδη. Μᾶς κάνουν νά περιπλακοῦμε μέσα στούς θάμνους τῶν ἀτέλειωτων μεριμνῶν καί νά πληγωθοῦμε ἀπό τά πικρά ἀγκάθια τῶν ἐγωισμῶν καί τῶν συμφερόντων.

Ἔχουμε ἀνάγκη, λοιπόν, ἀπό ἀσφάλεια. Τρέχουμε στή σίγουρη μάντρα τῆς Ἐκκλησίας. Μέσα σ' αὐτό τό ὥραϊο μαντρί νιώθουμε ἀσφάλεια ἀπό τό πρῶτο δευτερόλεπτο. Μέσα

στό Ναό βρίσκουμε τήν πανέμορφη αὐλή, στήν ὁποία καθόμαστε γιά νά ξεκουραστοῦμε καί νά ἡρεμήσουμε. Αὐτή ἡ ὠραία αὐλή τῆς νοητῆς μάντρας τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ Παναγία. Ἡ ἀγκαλιά της εἶναι σάν μία μεγάλη αὐλή, πού μᾶς περιβάλλει καί μᾶς προστατεύει.

Ἡ Κυρία Θεοτόκος μᾶς προστατεύει ἀπό τούς ἐξωτερικούς λύκους, μᾶς καθαρίζει ἀπό τίς ἐσωτερικές βρωμιές καί τά βάρη καί μᾶς παρέχει τήν οὐράνια τροφή, πού οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς δέν μᾶς ἐπιτρέπουν νά βροῦμε, ὅταν προσπαθοῦμε νά χορτάσουμε τήν πνευματική μας πείνα ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία. Μήν ἀμελοῦμε νά τρέχουμε κοντά της. Ἄς κουρνιαζοῦμε στήν ἀγάπη της, γιά νά δεχόμαστε τά πολύτιμα δῶρα τῆς προστασίας της ἀπό τώρα καί γιά πάντοτε. Ἀμήν.